

les retningslinier eller tilsvarende for samarbejdet mellem kommuner og amtskommune om amtskommunal medfinansiering af kommunale opgaveløsninger.

Samarbejdet på medfinansieringsområdet fungerer overvejende tilfredsstillende, og amtskommunerne medfinansierer langt størstedelen af de samlede kommunale ansøgninger om medfinansiering. Et enkelt Udviklingsråd bemærker, at amtskommunens restriktive medfinansieringspraksis er under politisk revision.

I tilknytning til den mindre del af de kommunale ansøgninger om medfinansiering, hvor amtskommunerne giver afslag, bemærker kommunerne, at afslaget ikke har betydning for tilbuddet til borgeren.

Udviklingsrådene udtrykker forskellige holdninger til den såkaldte 600.000 kr.s-regel, hvorefter amtskommunen har et forsyningsansvar, hvis den årlige udgift til et tilbud til borgeren overstiger 600.000 kr. Amtskommunen skal i disse tilfælde enten grundtakstfinansiere eller medfinansiere et tilbud til borgeren.

Nogle Udviklingsråd vurderer, at reglen har bidraget til at forbedre og afklare tidligere konstaterede problemstillinger vedrørende forsyningsansvar og medfinansiering, således at fokus i større omfang sættes på fagligheden.

Andre Udviklingsråd vurderer, at ikke alle afgrænsningsproblemer er løst med indførelsen af 600.000 kr.s-reglen, ligesom reglen fortsat giver anledning til økonomisk spekulation. Et Udviklingsråd konstaterer bl.a., at reglen har forringet amtskommunens styringsmuligheder, idet amtskommunen ikke kan undlade at medfinansiere, selvom amtskommunen har et relevant alternativt tilbud.

Ændringer i opgavefordeling og samarbejde mellem kommune og amtskommune

Det helt overordnede billede er, at der kun i begrænset omfang er ændret i opgavefordelingen mellem amtskommuner og kommuner. Kommunerne har i lighed med 2002 kun i begrænset omfang hjemtaget borgere – og i en del af de tilfælde, hvor de har hjemtaget borgere, har det ikke været som konsekvens af finansieringsreformen.

I flere redegørelser vurderes det, at der på sigt kan ske en større glidning i opgavevaretagelsen.

Samtidig er der en tendens til at kommunerne begynder at udvikle nye tilbud, selvom det endnu kun er sket i begrænset grad.

Vurderingen af udviklingen i samarbejdet mellem amter og kommuner er forskellig.

En del kommuner mener at samarbejdet er blevet bedre, at dokumentationen er blevet styrket og at amtet generelt inddrages tidligere. Dette er sket selvom de fleste redegørelser peger på, at administrationen er blevet mere bureaukratisk.

Andre kommuner mener dog at den tungere administration gør samarbejdet mere problematisk og at der er blevet et øget fokus på økonomi i administrationen.

Der peges også på, at der i sager på voksenområdet stadig er uklarheder om opgavevaretagelsen.

Flere redegørelser peger på, at grundtakstfinansieringen stadig medfører stigende sagsbehandlingstider, selvom der ikke mere er overgangssager og sagsbehandlingsrutinerne er bedre på plads.

Konsekvenser i forhold til det kommunale sociale system

Det overordnede billede i forhold til det samlede sociale system er et uændret udbud af foranstaltninger.

Der redegøres for en tendens til, at kommunerne – særligt på børn- og ungeområdet – opretter egne, kommunale tilbud, og et Udviklingsråd taler på den baggrund om en tendens til opgaveglidning fra amt til kommuner, hvor »lettere« typer af foranstaltninger løses i eget regi.

Der kan ikke udledes noget overordnet om anvendelsen af private tilbud.

Udviklingsrådenes arbejde med forskellige problemstillinger

Udviklingsrådene skal efter overvågningsbekendtgørelsen beskrive de problemstillinger, som rådene har taget op og drøftet som led i overvågningen af grundtakstreformen.

Redegørelserne viser, at Udviklingsrådene har inddraget en lang række problemstillinger i drøftelserne om grundtakstreformen.

Der er iværksat en række konkrete projekter og analysearbejder bl.a. om voksne handicappede og forebyggelsesindsatsen på børn- og ungeområdet, handleplansarbejdet og visitations- og brugerundersøgelser.

Udover særlige undersøgelser har en række Udviklingsråd defineret fokuspunkter, hvor rådene særligt har fulgt udviklingen. Dette gælder bl.a. om den forebyggende indsats.